

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 4T/44/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4423010460
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tamaškovič
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2024:4423010460.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky konajúci samosudcom JUDr. Vladimírom Tamaškovičom v trestnej veci obžalovaného A. B., narodeného XX.XX.XXXX, pre prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 4 Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 2Pv/178/22/4404 zo dňa 04.08.2023 na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 31.01.2024 takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., narodený XX.XX.XXXX v C., trvale bytom B. C. XXX,

je vinný, že

ako vodič motorového vozidla značky Opel Zafira, šedej metalízy s evidenčným číslom C., dňa 06.05.2022 v čase okolo 23:50 hodine po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, neprispôsobil svoju jazdu dopravno-technickému stavu vozovky a svojim schopnostiam, pri vjazde do ľavotočivej zákruty v rýchlosti minimálne 104,6 km/h prešiel mimo cestu vpravo, kde následne zmenil smer jazdy vozidla vľavo, čím sa vozidlo dostalo do smerovej nestability a došlo k prevráteniu vozidla mimo vozovky cesty D.. E. č. XXX na kilometri XX,X medzi obcami A. a F., kam smeroval od obce A., pričom jazdu vykonával napriek tomu, že nie je držiteľom vodičského oprávnenia a pod vplyvom alkoholu v množstve minimálne 1,57 g/kg, pričom následkom dopravnej nehody prišlo k usmrteniu spolujazdca G. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. I. XXX, H., ktorého bezprostrednou príčinou smrti bolo zlyhanie regulačnej činnosti centrálnej nervovej sústavy – mozgová smrť v dôsledku roztrhnutia a zmliaždenia predĺženej a krčnej miechy pri úplnom roztrhnutí spojenia hlavy a krku, čím porušil povinnosť podľa § 3 odsek 2 písmeno a), § 4 odsek 1 písmeno c), § 4 odsek 2 písmeno a), písmeno d), § 16 odsek 1 s poukazom na § 137 odsek 2 písmeno a), písmeno c), písmeno q) zákona číslo 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov,

t e d a

ako vodič dopravného prostriedku spôsobil v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takú činnosť, ktorú si privodil vplyvom návykovej látky, inému z nedbanlivosti smrť,

č í m s p á c h a l

prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 4 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 149 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri nezistení okolností poľahčujúcich podľa § 36 Trestného zákona a pri nezistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmena a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 5 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na doživotie.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona, odsek 5 s poukazom na § 74 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal pod sp. zn. 2Pv/178/22/4404 dňa 04.08.2023 na Okresný súd Nové Zámky obžalobu na obvineného A. B., narodeného XX.XX.XXXX pre prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 4 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že ako vodič motorového vozidla značky Opel Zafira, šedej metalízy s evidenčným číslom C., dňa 06.05.2022 v čase okolo 23:50 hodine po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, neprispôsobil svoju jazdu dopravnotechnickému stavu vozovky a svojim schopnostiam, pri vjazde do ľavotočivej zákruty prešiel mimo cestu vpravo, kde následne zmenil smer jazdy vozidla vľavo, čím sa vozidlo dostalo do smerovej nestability a došlo k prevráteniu vozidla na ceste D.. E. číslo XXX, na kilometri XX,X medzi obcami A. a F., kam smeroval od obce A., pričom jazdu vykonával napriek tomu, že nie je držiteľom vodičského oprávnenia, pričom spätným prepočtom bolo zistené, že v čase vedenia motorového vozidla, t. j. v čase okolo 23:50 hodine dňa 06.05.2022 mal minimálnu hladinu alkoholu v krvi v hodnote 1,57 g/kg (promile) a maximálne 1,74 g/kg (promile), pričom následkom dopravnej nehody prišlo k usmrteniu spolujazdca G. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. I. XXX, H., ktorého bezprostrednou príčinou smrti bolo zlyhanie regulačnej činnosti centrálnej nervovej sústavy – mozgová smrť v dôsledku roztrhnutia a zmliaždenia predĺženej a krčnej miechy pri úplnom roztrhnutí spojenia hlavy a krku, čím porušil povinnosť podľa § 3 odsek 2 písmeno a), § 4 odsek 1 písmeno c), § 4 odsek 2 písmeno a), písmeno d), § 16 odsek 1 s poukazom na § 137 odsek 2 písmeno a), písmeno c), písmeno q) zákona číslo 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodených I. J., G. C., svedkov H. F., D. B., znalca z odboru doprava cestná Ing. Ľubomíra Huja PhD., znalca z odboru zdravotníctva a farmácie MUDr. Ivana Závodného, oboznámením znaleckého posudku vypracovaného znalcom MUDr. Rastislavom Rozborilom, znalcom z odboru toxikománie Ing. Imrichom Ivicsicom, z odboru psychiatrie MUDr. Jánom Bernátom a oboznámením znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ Bratislava. Súd tiež vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov.

Z výpovede obžalovaného vyplýva, že v predmetný deň doma opravoval motorové vozidlo Opel Zafira. Počas dňa k nemu prišiel C. I., ktorý sa ho pýtal, či nepríde k nim večer požívať alkoholické nápoje. Keď dokončil opravu vozidla, tak poprosil mamu, aby ho zobrala ku C., lebo on už vypil štyri plechovky piva. Mohli k nim prísť asi tak okolo 21.00 až 22.00, čo u nich pil si presne nepamätá, ale zvykne piť pálenku s pivom. Alkoholické nápoje požívali všetci, t. j. on, C. K. a aj mladší. S C. K. si išli zapáliť k autu, to auto potom zobrali, ale už nevie prečo, on šoféroval a na ďalšie okolnosti si nepamätá. Predtým ako zobrali auto, tak C. K. hovoril, že aj on chce šoférovať, ale či sa menili to už nevie. Vodičský preukaz nemá a v minulosti už riadil motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky. Kľúče od vozidla mal on preto, lebo jeho mama nevedela vozidlo zamknúť. Nevie, koho to bol nápad ísť vozidlo vyskúšať. On na ňom opravoval motor. Na riadení a ani na brzdách nič neopravoval. Vyučený automechanik nie je, ale brigádoval v servise, kde to odpozeral.

Poškodený G. C. I. sa vyjadril v podstate tak, že dňa 06.05.2022 v nočných hodinách na deň 07.05.2022 bol u nich obžalovaný, ktorý okolo 23.45 hod. dňa 06.05.2022 sadol s jeho otcom do motorového vozidla, niekam išli a havarovali a jeho otec zomrel. Obžalovaný u nich vypil dva až tri poldecáky. Pivo nepil. Keď na balkóne fajčil s obžalovaného mamou, tak videl, že obžalovaný sadá do auta s jeho otcom, pričom jeho otec sa potkol a potom si sadom na miesto spolujazdca a obžalovaný na miesto vodiča. Keď odišli, tak si mysleli s obžalovaného mamou, že sa hneď vrátia, ale keď sa nevracali, tak požičal svoje auto matke obžalovaného, aby ich išla pohľadať na miesta, ktoré jej povedal. O tom, že došlo k dopravnej nehode sa dozvedel dňa 07.05.2022 v čase asi o 02.36 hod.

Poškodená I. J., majiteľka vozidla, ktoré obžalovaný opravoval a na ktorom došlo k dopravnej nehode uviedla, že bola kontaktovaná políciou, aby si prišla pre vozidlo, lebo došlo k dopravnej nehode. Účastníkmi dopravnej nehody bol obžalovaný a C. K. obžalovaný mal súhlas s použitím motorového vozidla, nakoľko im ho opravoval a mal ho potom aj vyskúšať.

Z výpovede svedka H. F. okrem iného vyplýva, že už presne nevie, v ktorý deň to bolo, ale bolo to pred pol nocou, kedy našiel medzi dvoma obcami dopravnú nehodu. Vozidlo bolo mimo vozovku prevrátené na streche a jeden kričal o pomoc. Keď išiel smerom k autu, tak videl, že tam sú dve osoby, jedna sedela na zemi a jankala a tá druhá osoba ležala na zemi a nejavila žiadne známky života. Táto osoba mala rozbitú hlavu a vytočenú nohu a ruku vpred. Hneď volal na 112, následne postalo aj druhé vozidlo, z ktorého vodič mu tiež pomáhal. Na mieste zotrval do príchodu polície. Na zemi sedel a kričal o pomoc obžalovaný. Konkrétne kričal „pomóc, pomóc, ja som to nechcel, bolí ma noha“. Bol rád, že žije a bol v šoku.

Z výpovede svedkyne D. B., matky obžalovaného okrem iného vyplýva, že v predmetný deň C. I. neustále vyvolával jej synovi, kedy už prídu. Vozidlo Opel Zafira riadila ku C. ona, pričom hneď ako tam prišli, tak C. I. naliel alkoholický nápoj do troch pohárov, s tým, že on hneď odišiel do vedľajšej izby a v podstate pili len obžalovaný a C. K.. Kľúč od vozidla mal obžalovaný, nakoľko keď prišli ku C., tak ona nevedela zamknúť vozidlo. Videla, že obžalovaný spolu s C. K. niečo špekulujú a tak im povedala, že nech nikam nejdú, ale potom prišiel C. I., ktorý im povedal, že nech kľudne idú, že tu aj tak policajti nebehajú. A tak sa obuli a odišli preč. Na balkón si išla zapáliť vtedy, keď videla, že tam nie je auto a bola z toho nervózna. Nevidela ako obžalovaný spolu s C. K. odchádzali s autom.

Z výpovede znalca doc. Ing. Ľubomíra Huja ako aj z ním vypracovaného znaleckého posudku okrem iného vyplýva, aj to, že on nemal zadanú úlohu skúmať, kto bol vodičom a kto spolujazdcom. Tiež uviedol, že jednotlivé zranenia sú typické pre miesto, kde sa nachádzala osoba vo vozidle v čase dopravnej nehody. Prvýkrát vozidlo dopadlo po rotácii na stranu vodiča, ktorá skutočnosť vyplýva z poškodenia vozidla. Keďže bolo zadokumentované, že dvere na vozidle na strane spolujazdca boli otvorené, mohol spolujazdec vypadnúť aj cez tieto dvere. Spolujazdec určite nevypadol pri prvej rotácii vozidla, čo vyplýva z polohy tela po dopravnej nehode. Pri obhliadke vozidla z vnútornej strany nenašiel také stopy, či už na mieste spolujazdca alebo na mieste vodiča, ktoré by preukazovali a bol v príčinnej súvislosti s konečnou polohou C. K.. Vozidlo Opel Zafira sa v čase, kedy smerovalo do mierne ľavotočivej zákruty a dostávalo sa na pravú krajinu pohybovalo rýchlosťou od 104,6 km/h do 108,88 km/h. Následne mimo vozovky zmenilo smer jazdy, kedy došlo k strate smerovej stability vozidla, vodič zmenil smer jazdy vľavo a následne došlo k prevráteniu vozidla. Vodič predtým ako opustil vozovku s motorovým vozidlom nebrzdil. Technická príčina vzniku dopravnej nehody spočívala v nesprávnej technike jazdy vodiča motorového vozidla Opel Zafira. Vodič sa nedostatočne venoval riadeniu vozidla, pri vjazde do ľavotočivej zákruty nedostatočne vyhodnotil dopravnú situáciu, neprispôbil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky. Na vozidle nebolo zistené také poškodenie, ktorý by malo vplyv na priebeh dopravnej nehody. Ak by bol vodič vozidla Opel Zafira išiel rýchlosťou v rozsahu 64,99 km/h do 68,10 km/h a brzdil by 40,6 % z maximálneho brzdného spomalenia, nedošlo by ku kolíznej situácii. Po oboznámení sa s fotodokumentáciou zo znaleckého posudku vypracovaného znalcami MUDr. Závodným a MUDr. Kóšom dospeli k záveru, že z technického hľadiska s najväčšou pravdepodobnosťou sa C. K. v čase dopravnej nehody nachádzal na mieste spolujazdca, čomu zodpovedajú aj popísané zranenia typické pre zranenia osoby nachádzajúcej sa v mieste spolujazdca. Reakčný čas sa u vodiča predlžuje požitím alkoholickým nápojov. Pri tejto dopravnej nehode vodič nemal veľa času na svoju reakciu, nakoľko sa vozidlo pohybovalo vysokou rýchlosťou. Ak by vodič nemenil náhle smer jazdy, tak by k rotácii vozidla nedošlo. Airbagy sa aktivovali v čase prvého dopadu na prednú časť vozidla po prvej rotácii. Po oboznámení sa so záverom znaleckého posudku MUDr. Rozborila možno vyvodiť záver, že s najväčšou pravdepodobnosťou sa obžalovaný A. B. v čase dopravnej nehody nachádzal na mieste vodiča. Komplexné zranenia, ktoré utrpel obžalovaný nasvedčujú práve tomu, že on bol vodičom.

Z výpovede znalca MUDr. Ivana Závodného a ním vypracovaného znaleckého posudku okrem iného vyplýva, že s najväčšou pravdepodobnosťou poškodený C. K. v čase dopravnej nehody sedel na mieste spolujazdca. V prípade, ak by nebohému poškodenému C. K. bola poskytnutá ihneď po dopravnej nehode odborná lekárska pomoc, neodvrátilo by to úmrtie poškodeného. Nie je možné jednoznačne

vylúčiť, že vozidlo riadil C. K., ale na základe zranení, ktoré utrpel obžalovaný ako aj C. K. možno konštatovať, že s najväčšou pravdepodobnosťou vozidlo šoféroval A. B.. Zo svojej praxe znalec Hujo ešte uviedol na základe toho, že poškodený mal poškodené krčné stavce, boli práve takéto poškodenia zdravia zistené u spolujazdca.

Z výpovede znalca Mjr. Ing. Patrika Matejova z kriminalisticko-expertízneho ústavu PZ ako aj nim vypracovaného znaleckého posudku vyplýva, že skúmal stopy, ktoré mu boli predložené. Skúmaním predložených stôp zistil prítomnosť DNA profilu obžalovaného na stope označenej 1/1, ktorá stopa pochádzala z povrchu ľavej strany airbagu, ktorá vystrelila. Išlo však o zmiešaný DNA profil, ale bolo možné vylúčiť ako pôvodcu tohto zmiešaného profilu poškodeného G. C. K..

Z vypracovaného znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava vyplýva, že vo vzorke krvi obžalovaného bola zistená prítomnosť etanolu v priemernej koncentrácii 1,38 g/l. U obžalovaného nebola v krvi zistená prítomnosť omamnej a psychotropnej látky a ani iných liečiv.

Z oboznámeného znaleckého posudku vypracovaného znalcom Ing. Imrichom Ivicsicsom, PhD. z odboru toxikológie vyplýva, že obžalovaný v čase dopravnej nehody bol pod vplyvom alkoholu minimálne v množstve 1,57 g/kg a maximálne 1,74 g/kg.

Zo znaleckého posudku vypracovaného znalcom MUDr. Jánom Bernátom z odvetvia psychiatrie vyplýva, že obžalovaný v čase dopravnej nehody trpel závislosťou na alkohole, neharmonickou osobnosťou a jednoduchou alkoholovou opojenosťou stredne ťažkého stupňa. Uvedená komorbidita mala vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávacíe schopnosti. Zmenšenie ovládacích a rozpoznávacích schopností bolo výlučne vplyvom jednoduchej alkoholovej opojenosti a toto ovplyvnenie obžalovaný vedel a mohol predpokladať. Znalec odporučil nariadiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Obžalovaný bol v čase dopravnej nehody ako vodič v stave vylučujúcom spôsobilosť riadiť motorové vozidlo. V čase pred dopravnou nehodou i v čase dopravnej nehody vedel a mohol vnímať, že je pod vplyvom alkoholu. Je možné vylúčiť hypotetickú situáciu, že by obžalovaný užil alkohol nevedome, resp. že by nepocíťoval a neregistroval užitie alkoholu v čase relevantnom pred nehodou. Oslabenie mechanizmov regulácie správania bolo u obžalovaného priamo úmerné množstvu požitého alkoholu.

Z oboznámeného vypracovaného znaleckého posudku znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie MUDr. Rastislavom Rozborilom vyplýva, že zranenia, ktoré utrpel obžalovaný sú v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 06.05.2022 v čase okolo 23:50 hod. Znalec zhodnotil tieto zranenia ako ťažké.

Súd vykonal dokazovanie aj oboznámením listinných podkladov, z ktorých poukazuje najmä na záznam z dopravnej nehody spolu so zápisnicou a fotodokumentáciou, ohliadka motorového vozidla Opel Zafira, prepis volania, ako aj odborné vyjadrenie. Z listinných dôkazov vyplýva, že dňa 06.05.2022 v čase o 23:50 hod. došlo k dopravnej nehode v katastri obce A., pri ktorej dopravnej nehode došlo k usmrteniu osoby. Ako vodič vozidla, ktoré malo dopravnú nehodu, a vyletelo z vozovky bol určený obžalovaný A. B.. K dopravnej nehode malo dôjsť tak, že vozidlo Opel Zafira viedol obžalovaný A. B. v smere od obce A. na obec F., pričom pri prejazde ľavotočivou zákrutou za obcou A. neprispôsobil rýchlosť jazdy najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, stavu a povahe vozovky, v dôsledku čoho zišiel s vozidlom mimo vozovku vpravo, kde narazil prednou stranou vozidla do priekopy a následne po rotácii vozidla sa s vozidlom prevrátil na strechu. Z fotodokumentácie, ktorá bola vyhotovená pri ohliadke z miesta nehody vyplývajú rozsah poškodenia motorového vozidla Opel Zafira, konečná poloha tohto vozidla ako aj poloha usmrtenej osoby G. C.. Z ohliadky motorového vozidla Opel Zafira tiež vyplývajú poškodenia tohto vozidla a najmä, z ktorých súčastí vozidla boli brané stopy na ďalšie skúmanie. Tiež z tohto vyplýva, že na skúmanie bol predložený airbag vodiča nachádzajúci sa vo volante, ktorý bol označený ako stopa č. 1. Z odborného vyjadrenia ohľadom hodnoty motorového vozidla Opel Zafira vyplýva, že motorové vozidlo Opel Zafira malo ku dňu dopravnej nehody hodnotu 2 800,- eur.

Z takto vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaný A. B. spôsobom popísaným vo výrokovej časti tohto rozsudku naplnil všetky zákonné znaky prečinu usmrtenia podľa § 149 odsek 4 Trestného zákona. Obžalovaný tým, že riadil osobné motorové vozidlo v čase, kedy bol pod vplyvom alkoholu v množstve minimálne 1,57 g/kg, čo je stav vylučujúci spôsobilosť, a tým že neprispôsobil rýchlosť jazdy dopravnotechnickému stavu vozovky ako aj svojim schopnostiam došlo k dopravnej nehode, následkom ktorej bolo usmrtenie poškodeného G. C. K..

K tomuto záveru súd dospel na základe vykonaného dokazovania, kde poukazuje najmä na znalecký posudok vypracovaný znalcom z odboru doprava cestná a v kontexte so znaleckým posudkom vypracovaným znalcami z odboru zdravotníctvo a farmácia MUDr. Kóšom a MUDr. Závodným ako aj znalcom z odboru toxikológie Ing. Imrichom Ivicsicsom. Z týchto znaleckých posudkov možno vyvodiť záver tak ako súd už vyššie konštatoval a to tak, že vodičom v čase dopravnej nehody bol práve obžalovaný, ktorý sa v čase, kedy riadil motorové vozidlo a teda v čase dopravnej nehody, nachádzal v stave vylučujúcom spôsobilosť, čoho následkom došlo k dopravnej nehode, pri ktorej zomrel spolujazdec G. C. K.. Vyhodnotením vypracovaných znaleckých posudkov v ich vzájomnom kontexte možno na základe zranení, ktoré utrpel obžalovaný A. B. ustáliť, že práve on bol v čase dopravnej nehody vodičom. Taktiež z uvedených znaleckých posudkov vyplýva, že k úmrtiu poškodeného došlo práve v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného, teda dopravnou nehodou v dôsledku zranení, ktoré pri nej utrpel. Ani v prípade riadneho poskytnutia zdravotnej starostlivosti poškodenému hneď po dopravnej nehode, by nebol odvrátený tragický následok, teda jeho úmrtie.

Súd upravil skutkovú vetu na rozdiel od obžaloby, a to v rozsahu vykonaného dokazovania.

Sporným nebolo či došlo k dopravnej nehode, kde a v akom čase a následnému úmrtiu G. C. K. a tiež nebolo sporné, že A. B. bol pod vplyvom alkoholu v množstve minimálne 1,57 g/kg. Sporným však bolo, kto v čase dopravnej nehody riadil motorové vozidlo. Obžalovaný si nepamätal od doby nastúpenia do vozidla nič, pričom z výpovede G. C. I. vyplýva, že keď odchádzal jeho otec (G. C. K.) spolu s obžalovaným na osobnom motorovom vozidle Opel Zafira, s ktorým došlo k dopravnej nehode, tak na miesto vodiča nastupoval obžalovaný. Obžalovaný nevedel uviesť, či sa počas jazdy vymieňali, nakoľko si tieto skutočnosti nepamätal. Podľa názoru súdu bola aj táto sporná skutočnosť, teda kto bol vodičom, dostatočne objasnená a to výpoveďou svedka G. C. I. a znaleckých posudkov tak znalcami z odboru zdravotníctvo a farmácia ako aj znalcom z odboru doprava cestná.

Posúdením vykonaných dôkazov tak jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach možno podľa názoru súdu vysloviť záver, že vodičom v čase dopravnej nehody bol práve obžalovaný A. B., ktorý bol v stave vylučujúcom spôsobilosť v dôsledku požitia alkoholu, pričom o tom, že obžalovaný je pod vplyvom alkoholu vedel, nakoľko aj sám uvádzal, že alkohol požíval, a v dôsledku tohto požitia a neprispôsobenia rýchlosti vozidla došlo k dopravnej nehode, ktorej následkom bolo úmrtie poškodeného G. C. K..

Objektom prečinu usmrtienia je ľudský život, teda hmotným predmetom útoku je telo človeka. Subjektom, teda páchatelom uvedeného prečinu môže byť ktokoľvek, teda ktorákoľvek trestne zodpovedná osoba. Objektívna stránka spočíva buď v aktívnom konaní alebo opomenutím takéhoto konania. Následkom trestného činu usmrtienia musí byť vždy smrť poškodeného. Pokiaľ ide o subjektívnu stránku, tak na naplnenie tejto postačuje nedbanlivostné konanie, teda že páchatel' svojim nedbanlivostným konaním spôsobí smrť inej osobe. Aby bolo možné skonštatovať, že došlo k naplneniu všetkých zákonných znakov trestného činu musí byť splnenia príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a spôsobeným následkom. V danom prípade bola podľa názoru súdu dostatočne preukázaná aj príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a následkom – smrťou poškodeného. Táto príčinná súvislosť nebola prerušená konaním poškodeného.

Obžalovaný na svoju obranu ani nevedel uviesť konkrétne skutočnosti, nakoľko si nič nepamätal a pokiaľ ide o skutočnosti uvádzané obhajkyňou v rámci záverečnej reči, je súd toho názoru, že tieto boli dostatočne vyvrátené vykonanými znaleckými posudkami. Nemožno sa stotožniť s vyjadrením obhajkyne, že to, že sa našla stopa DNA obžalovaného na airbagu vodiča ešte neznamená, že v čase nehody šoféroval on. V tejto súvislosti poukázala na to, že DNA obžalovaného sa mohla preniesť na airbag vodiča vtedy, keď vozidlo opravoval prípadne počas nehodového deja pri rotácii vozidla. Súd na margo týchto vyjadrení opätovne poukazuje na vzájomné súvislosti vyplývajúce zo znaleckých posudkov a to znalcom z odboru doprava cestná ako aj znalcami z odboru zdravotníctvo a farmácia, ktorí vykonávali pitvu poškodeného. Zistené stopy DNA poškodeného na airbagu vodiča korešpondujú so zraneniami, ktoré utrpel obžalovaný ako aj poškodený.

Prečinu usmrtienia podľa § 149 odsek 4 Trestného zákona sa dopustí ten, kto v súvislosti so svojim zamestnaním, povolaním, postavením alebo funkciou alebo ako vodič dopravného prostriedku spôsobí

v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takú činnosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky inému z nebanlivosti smrť.

Podľa § 3 odsek 2 písmeno a) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov účastník cestnej premávky je ďalej povinný správať sa disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, pritom je povinný prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému, dopravno-technickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam.

Podľa § 4 odsek 1 písmeno c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov je vodič povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke

Podľa § 4 odsek 2 písmeno a), písmeno d) zákona č. 8/2009 Z. z. vodič nesmie viesť motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, v čase jeho odobratia alebo počas zadržania vodičského preukazu; to neplatí, ak vedie motorové vozidlo autoškoly v kurze podľa osobitného predpisu, vedie motorové vozidlo v kurze základnej kvalifikácie, podrobuje sa skúške z vedenia motorového vozidla, preskúšaniu odbornej spôsobilosti z vedenia motorového vozidla alebo má povolenú jazdu podľa § 70 ods. 4 a § 71 ods. 2, viesť vozidlo v takom čase po požití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa alkohol alebo iná návyková látka ešte môžu nachádzať v jeho organizme; toto neplatí pre cyklistu, vodiča kolobežky s pomocným motorčekom a vodiča samovyvažovacieho vozidla jazdiaceho v obci a pre cyklistu, vodiča kolobežky s pomocným motorčekom a vodiča samovyvažovacieho vozidla jazdiaceho po cestičke pre cyklistov, ak množstvo alkoholu v jeho organizme nepresiahne hodnotu 0,24 miligramu etanolu na liter vydýchnutého vzduchu pri vyšetrení dychovou skúškou prístrojom alebo 0,5 gramu etanolu na kilogram hmotnosti vyšetrovanej osoby pri lekárskom vyšetrení zo vzorky krvi plynovou chromatografiou.

Podľa § 16 odsek 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad.

Podľa § 137 odsek 2 písmeno a), písmeno c), písmeno q) zákona číslo 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je

- jazda pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky; to neplatí, ak ide o cyklistu podľa § 4 ods. 2 písm. d),
- také porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej sa inému ublíži na zdraví alebo sa inému spôsobí škoda na majetku, alebo nesplnenie si povinností účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti,
- vedenie motorového vozidla bez príslušného vodičského oprávnenia, bez osoby spolujazdca podľa § 74 ods. 2 alebo počas zadržania vodičského preukazu; to neplatí, ak osoba vedie motorové vozidlo autoškoly v kurze podľa osobitného predpisu, vedie motorové vozidlo v kurze základnej kvalifikácie, podrobuje sa skúške alebo preskúšaniu z vedenia motorového vozidla alebo má povolenú jazdu podľa § 70 ods. 4 a § 71 ods. 2.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, podľa názoru súdu, obžalovaný svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu usmrtienia podľa § 149 odsek 4 Trestného zákona.

Obžalovaný sa dosiaľ dostal do rozporu s trestným zákonom v jednom prípade, kedy bol odsúdený Okresným súdom Komárno a to trestným rozkazom sp. zn. 0T/9/2014 zo dňa 15.02.2014 pre prečin marenia úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona v súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, avšak sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. V centrálnej evidencii správnych deliktov nemá žiadny záznam. Z evidenčnej karty vodiča okrem iného vyplýva, že obžalovaný mal v dvoch prípadoch uložený zákaz činnosti a to v prvom prípade od 07.07.2011 do 07.05.2014 Okresným dopravným inšpektorátom Komárno a následne od 08.05.2014 do 08.05.2016 uložený Okresným súdom Komárno, pričom v oboch prípadoch to bolo z dôvodu požitia alkoholu v čase, kedy riadil motorové vozidlo. Obžalovaný nikdy nemal vodičský preukaz,

príčom z vykonaného dokazovania vyplýva, že mu bolo ľahostajné dodržiavať právne normy SR a bez toho, že by mal vodičské oprávnenie riadil opakovane motorové vozidlá a to aj pod vplyvom alkoholu.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Za prečin usmrtienia podľa § 149 odsek 4 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody na 4 až 10 rokov.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaného postupoval podľa § 34 Trestného zákona, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákon. Priťažujúcu okolnosť súd taktiež u obžalovaného nevezhladol podľa § 37 Trestného zákona. V danom prípade je rovnováha poľahčujúcich okolností k okolnostiam priťažujúcim a preto neprichádza do úvahy úprava trestnej sadzby podľa § 38 odsek 3, resp. odsek 4 Trestného zákona. Vzhľadom k tomu, že sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený súd nevezhladol u obžalovaného priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona.

Vzhľadom na okolnosti prípadu ako aj osobu obžalovaného (hľadí sa na neho akoby nebol odsúdený) mu súd uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej. Súd je toho názoru, že trest uložený v takejto výmere je pre obžalovaného dostačujúcim na jeho nápravu a prevýchovu. Tú súd poukazuje najmä na tú skutočnosť, že obžalovanému súčasne ukladal ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 61 odsek 5 písmeno b) Trestného zákona súd uloží trest zákazu činnosti na doživotie ak odsudzuje páchatel'a za trestný čin usmrtienia podľa § 149 odsek 4 alebo odsek 5, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa prečinu usmrtienia dopustil ako vodič dopravného prostriedku v čase vylučujúcom spôsobilosť, boli splnené všetky zákonné podmienky na uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na doživotie.

Súd nevezhladol u obžalovaného ani v jeho osobe a ani k okolnostiam prípadu dôvod na použitie ustanovenia § 39 Trestného zákona, teda uložiť trest pod dolnú zákonom ustanovenú trestnú sadzbu a to z toho dôvodu, že obžalovaný už v minulosti mal uložený zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá práve v dôsledku toho, že motorové vozidlo riadil pod vplyvom alkoholu aj napriek tomu, že nebol držiteľom vodičského oprávnenia. Je teda zrejmé, že obžalovaný nerešpektuje právne normy SR a hoci vedel, že je pod vplyvom alkoholu a čo v prípade, ak by bol zastavený príslušníkmi PZ a vykonaná u neho dychová skúška, mu hrozí. Je teda evidentné, že ani predchádzajúce postihnutia ako aj odsúdenie podmieneným trestom na neho nemali prevýchovný vplyv.

Zo znaleckého posudku vypracovaného znalcom MUDr. Jánom Bernátom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vyplýva, že obžalovaný A. B. v čase dopravnej nehody trpel závislosťou na alkohole, neharmonickou osobnosťou a jednoduchou alkoholovou opojenosťou stredne ťažkého stupňa. Obžalovaný je chorobne závislý na alkohole, a preto znalec odporučil uložiť mu ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Vzhľadom na vypracovaný znalecký posudok a konštatovanú závislosť obžalovaného na alkohole, súd uložil obžalovanému protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Vzhľadom na uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou ako aj zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá na doživotie, dospel súd k záveru, že trestom primeraným pre obžalovaného je uloženie trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Ani jeden poškodený si v rámci trestného konania neuplatňoval nárok na náhradu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku, oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.